

מבעד למסוה (שעורים בהסתכלות)

יש להעריך את האנשים היודעים גם
 "נאה לקיים"... ולא רק נאה לדרוש... מפלגות
 ופועלים בארצנו ראויים לכל הערצתנו...
 הלא ידעתם רבותי את שנת המפלגות
 "כי דואר המנצל" אינו יודע להקריב אף קרבן
 קטן. ומעסיק הוא "עבודה זרה", רחמנא לצלן,
 אלמלא היה האכר מחוסר "אידיאל" כי עתה היה
 פוכן לשלם אילו פרומות נוספות ומעסיק "עבודה
 זרה". אבל מה לעשות אם האכרים אינם
 רוצים ואינם יודעים להקריב קרבנות...
 והנה באות המפלגות ומובילות לנו על
 רצין הקרבן שהן יודעות להקריב. מטבח לפועלים
 יש בירושלם, שהכל מתנהג בו יפה יפה. מבשלים
 בישיבת אוכלים טרפז, והכל באופן רשמי, כיאות
 לאנשים. בעלי הכרה. והתמימים בין החרדים

באו לקבול: היתכן? במרכזה של ירושלים, חלול
 השם! מפלגת פועלים שעמדה על חרדישה להביר
 בקדושת השבת. מצד המטישלה וכו' וכו'...?
 ובעלי ההכרה עונים: אמנם, כן רבותי,
 אבל דעו לכם שלו רצינו להיות "יהודים"
 היתה כל ארוחה עולה לנו בהרבה פרומות יותר...
 ומכיון שאנחנו, בעלי "אידיאל", הרי העולם מכיר
 אותנו כחור שכאלה, זה מספיק... אין מן
 הצורך לשישש במעשינו. קראו את עתוני מפלגתנו
 ושם תוכחו שאנו עומדים תמיד על המשמר בעד
 היהדות והרעיון...
 והתמימים שבין החרדי... חוזרים לאהליהם
 ומתחכמים בשאלה: "עבודה זרה", עבודה זרה?..
 * * *
 ובכן "ברוך שהחיינו" וזכינו לשיבתה אמיתית
 שביחה שנעשית על ידי פקודה. מהמרכז,
 ו"שמירה" כנגד המוסד, מן חלילה יכנסו בו
 בעליו לעשות את עבודה השוכחים. הכל בנוסח
 רופיה... ולו הייתי במקומם של בעלי-היקב

בראשון-לציון הייתי אורז את חפצי וקונה
 בפרוטותי האחרונות כרטיס-נסיעה אל ארץ-גן-
 עדן של לנין ושם אהיה לבולשבי טהור—
 מה היה לי להפסיד?
 מה שיש להעריך ביותר במעשיהם של
 השוכחים, דו"א העבודה שאין הם מתחשבים
 עם התוצאות. מה איכפת אם היין החדש שבתוך
 ברכות דויקב יתקלקל בפשק ימי השבתה? מה
 בכך אם הנחלת דויקב לא תוכל לשלם לא
 לפועלים ולא לבעלי הענבים? "אחרי—המכול"!
 "יחרב דויקב—ויחיה עקרון הסוביט". אלו הן
 מימרות השוכחים.
 חבל, חבל, שהשוכחים האלה לא היו
 פה בארץ לפני ארבעים שנה, בשעה שהמנצלים
 של ראשון-לציון נגשו לנטיעת כרמיהם. לו
 היו אז בראשון-לציון והנהיגו את שטח השבתה
 כי עתה לא היינו באים לידי השבתה של היום,
 כי עתה לא היו לא כרמים, לא יקב, ולא...
 פועלים יהודים שוכחים... אבל את הכרמים

נטעו לפני ארבעים שנה על ידי "עבודה זרה"...
 ועל כן, אני אומר: "ברוך שהחיינו" לעבודה
 זרה... ולכל חברה שבעקבותיה...
 * * *
 ועצות טובות נוהן "יצבי ב"קונטרס"
 "ליוגכים ובניהם מיהודה. פרחי ביליו", לבלתי
 בטוח ב"כידונים המפורסם של חילי הודו".
 אמנם צדק יציב, אסור לכטח בכח שלטון-
 הסדר, צריך לעשות מה שעושים אלה המשחמשים
 "כאמצעי מלחמה כשר", לאמר במקלות ושוטים,
 לו הבינו היוגכים ובניהם את אשר לפניהם, כי
 עתה לא היו כוטחים ב"איש הגדול" אשר בוועד
 הצירים, ולא ב"ועד הלאומי" זה. סלע הישוב,
 ואף גם לא בממשלה, כי אם היו משחמשים
 באותם האמצעים שבהם משחמשים קרושי הקלסן-
 קאמפף, לאמר במקלות ושוטים...
 אבל כידוע, היוגכים ובניהם הם בורים,
 בורים מוחלטים, להם אין "גיפסה", ואין התקשרות
 עם "האינטרנציונל השלישי". יש להם כרמים

ועבודה...
 ולכן תבוא ברבה על המפלגה שפחתה
 את עיני היוגכים ובניהם. אולי מדיווח והלאה,
 לא יבטחו לא בכידונים של החורים ולא בעבודתם
 "הזרה" של היהודים. אולי יבינו שסוף סוף
 יותר טוב להעביר ארץ כל רכושם "להלאמת
 הקרקע" ולחיות מקופת הלאם. והיו גם הם "בוני
 הישוב", "מלאי אידיאל" ולא סחם יוגכים ובני
 יוגכים—מלח-שמצה כל כך נוראה...
 * * *
 החזירו את הימים שלפני פתיחת "אספת
 הנבחרים"? האדונים גלוסקין, איזנברג ומאירוביץ
 נלחמו לטובת המוסד שיהיה חכה הגדול בארץ
 והמחוק ומפטר בעניינינו הפנימיים וכו' וכו'...
 והנה באו לנו ימים שהוכיחו עד כמה צדקו
 האדונים האלה. השבתה בראשון-לציון הראתה
 על כח "סלע-הישוב", הראתה עד כמה יכול
 ה"ועד הלאומי" לתוך ולפטר.

* * *
 אשרי הרואה את הנולד!...
 צריך להודות שעתון יומי אחד יש בארץ.
 המודרן לקבל את כל הידיעות הנכבדות: א) הגיע
 מר בלב מקושטא. וכחבו של העתון הזה בחיפה,
 הודו לקבל ראיון ממנו ודרך השח-רחוק של
 "עד הצירים" בחיפה מהר להודיע לעתון את
 התוצאות החשובות של הראיון. ב) מר י. כהן,
 אותו האיש ששלח כתבה ל"דאר היום" בנוגע
 למר אוסישקין, אינו כלל בחיים. הלכו ומנו את
 כל יהודי קושטא, למקסן ועד גדול ומצאו שאין
 בכלל כהן בין כל יהודי קושטא. הלא שם זה
 הוא בכלל בלתי רגיל בין יהודים, ומלבד יהודי
 אחד בשם זה, הכותב לפעמים ב"הארץ", אין
 "בהנים" בישראל.
 רבותי, הגיעה השעה ליסד, ועדה לאמיתית
 שתכדק יום-יום את הכתבות המגיעות ל"דאר היום",
 עזמות